

A Draghi-jelentés zsákutca!

2024 december 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A FELSZÍN ALATT – Az olasz politikus arra használta ki az alkalmat, hogy az unió centralizációját segítse el?.

Köztudott, hogy jóval a magyar EU-elnökség fél éve el?tt már megbízást adott Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke Mario Draghinak, a volt bankárnak és politikusnak, hogy dolgozzon ki a gazdaságilag válságban

lév? unió számára egy versenyképességet javító programot. Ez nyilvánvaló esete annak, amikor kecskére bízzák a káposztát.

Érdemes megismerkednünk egy kicsit Draghi úrral – aki nekünk nem kicsit „drága” –, hogy rajta keresztül is tisztán lássuk azt: ebből az unióból most már tényleg elég volt! Ismétlem: ebből az unióból.

Mario Draghi korábban a Goldman Sachs nevű óriási erejű befektető cég ügyvezető igazgatója volt, majd 2011-ben átvette az Európai Központi Bank vezetését, egészen 2019-ig, amikor is Christine Lagarde – aki elűzte a Nemzetközi Valutaalap vezetője volt – lépett a helyére. Mario Draghi kiváló pályafutása folytatódott: 2021 és 2022 között meg nem választott miniszterelnöke volt Olaszországnak, Sergio Mattarella elnök megbízására egy szakértőinek nevezett kormányt vezetett hazájában.

Draghiról ezek a legismertebb információk, de a lényegesebbek, pontosabban fontosabbak ebből természetesen hiányoznak.

Többek között az, hogy szabadkémves, ezen túl még három globalista szerveződésként tagja, az egyik a Trilaterális Bizottság (ez 1973-ban alakult, főleg Henry Kissinger, Zbigniew Brzezinski és David Rockefeller kezdeményezésére), a másik pedig – ki sem találják – a Bilderberg-csoport.

Utóbbi ülésein elég sokszor részt vett, méghozzá 1994-ben, 1995-ben, 2002-ben, 2004-ben és 2007-ben. Megemlítendő még, hogy az úgynevezett 30-as csoportnak is a tagja, mely szintén globalista, nemzetek feletti képződmény.

Mario Draghiról tehát minden elmondható, csak az nem, hogy ne lenne erősen bekötve a globális pénzügyi elit meghatározó köreibé. Ezek után már csak az a kérdés: vajon mi várható tőle, amikor azzal bízzák meg, hogy mentse meg az uniót, miközben minden eddigi érdekltsége, vonzódása és kapcsolódása nem az EU-hoz vagy hazájához, hanem a globális körökhöz köti?

Mindenesetre 400 oldalas dolgozatát megírta, amit még az unió hozzá kötődő liberális oldalán is bíráltak; sokan egészen elkésérítőnek tartják jelentését, ami mindenre jó, csak arra nem, hogy kihúzza a csávából az EU-t. Az viszont jól és világosan látszik, hogy Draghi arra használta ki a nagy alkalmat, hogy az unió további centralizációját segítse el.

Ezért hangsúlyozza azt, hogy a döntéseknél meg kell szüntetni a konszenzus elvét, hiszen az Európai Tanácsban vannak, akik vétőjogukkal élve akadályozzák a fontos lépések megtételét (kérdés, kinek fontosak ezek a lépések), vagyis tovább vágatna a rég áhított föderalizmus felé, melyben az Európai Bizottság gyakorlatilag kormányként működne a tagállamok felett.

Van, aki úgy fogalmazott a 400 oldal kapcsán, hogy Draghi a neoliberális pénzügyi elit paradicsomává alakítaná Európát, Ursula von der Leyen hathatós közreműködésével.

A kritikusok szerint a Draghi-terv továbbra is egy értelmetlen energiapolitikára és egy átgondolatlan termelékenység koncepcióra épít. Az energiapolitika egész egyszerűen öngyilkosság: továbbra is egy olyan „energiaátmenet” áll a középpontban, amely célul tűzi ki 2050-ig a zéró szén-dioxid-kibocsátást Európában, ami tulajdonképpen egy rossz viccnek tekinthető. A zéró kibocsátás egyszerűen elérhetetlen célkitűzés, ez már most jól látszik – többen módosítani is akarnak rajta –, de ha még meg is „csinálná” ezt az unió, az semmit nem változtatni a világ szén-dioxid-kibocsátásának robbanásszerű növekedésén. Már csak azért sem, mert Európa mindössze a szén-dioxid-emisszió 7-8 százalékáért felelős. Ezek a törekvések semmit sem számítanak, hiszen eközben az igazán meghatározó, fejlődőnek mondott országok – Kínától Indián át Latin-Amerikáig – minden fenntartás nélkül növelik a karbonkibocsátást, mert nem akarnak lemaradni a fejlődésben.

Draghi egyszerűen nem néz szembe az unió energiaszükségletével, amelyek a szél- és napenergiával nem megoldhatók, ezt már nagyon sokan bizonyították, nem beszélve a nukleáris energia fontosságáról. Kellene az olcsó orosz gáz, de hát ehhez képest Draghi számára Oroszország legyőzése és gazdasági tönkretétele az igazán fontos cél. Megszorításokról beszél, holott egészséges iparpolitika kellene, s a Kínával szembeni gazdasági-kereskedelmi háború is nagyon rossz megoldás Európa számára, hiszen Európának rengeteg olyan termékre van szüksége, amelyeket leginkább Kínából tud beszerezni, mint gyógyszerek, vegyszerek, ritkafémek stb., s akkor még nem is beszéltünk az elektromos autók sújtó vámkokról, amelyek következtében a német autóipar egyszerűen csúdbe mehet (és ez minket is brutálisan érinthet, miközben nagyon nagy erőket összpontosítottunk az

akkumulátorgyártásra és az elektromos autók gyártására, mind Kína, mind Korea révén).

Draghi szerint rengeteg pénz kell a beruházásokhoz, amelyek közös európai beruházások lennének, közös nagy cégekkel, tehát itt is megjelenne egyfelől a tagállamok alávetettsége, valamint a hatalmas kölcsönök felvételének újabb terve.

És ez az a pillanat, amikor meg kell kérdeznem önmagamtól: hallottak már az ESM-ről, azaz az Európai Stabilitási Mechanizmusról? Ez a szervezet az eurózóna állandó mentőalapja, 500 milliárd euróval indult, de ez bármikor emelkedhet, ha a szervezet vezetői úgy döntenek, hogy hitelre van szükségük egyes országok megmentése érdekében. A lehívásokat pedig az európai adófizetőknek kell fedezniük, ha az adott ország erre képtelennek bizonyul.

Döbbenetes, de az ESM-et soha nem ratifikálta az összes tagállam. Mindenről az ESM igazgatótanácsa dönt: hitelt vehet fel tehát egyes tagállamok megmentésére, a tagországoknak pedig állniuk kell a költségeket. Itt sincs apelláta. Továbbá az ESM vezetői mentesülnek a bíróság eljárások alól, sértetlenséget élveznek hivatalos ügyeikkel kapcsolatban. Az ESM tehát egy meg nem választott, nemzetek feletti globalitás – de mégis az EU-hoz tartozik –, amely korlátlan számú mentőalapot oszthat ki a bankok között. Nicholas Rockefeller – vajon mit keres itt? – ezt gúnyosan úgy nevezte, hogy KMA-kártyájuk van (nem szívesen, de ideírom, mit jelent: „mindenki tehet egy szívességet”), vagyis azt csinálnak, amit akarnak.

És itt jön a lényeg, ami miatt az egész ESM-et idecítáltam: Mario Draghi is az ESM kezdeményezői, alapítói között van, aki éppen egy évvel az ESM megalakulása előtt, 2011-ben lett az Európai Központi Bank elnöke. Azé a banké, amelyik a pénzügyi világválság idején a „levégből” szórta a pénzt a megszorult bankoknak, amelyet persze a polgároknak kellett végül fizetniük. (De hát tudjuk már jól: egyes bankok „too big to fall”, azaz túl nagyok ahhoz, hogy megszűnjenek.)

Itt jegyzem meg halkán, hogy anno 2012-ben Szlovákia megtekintette az ESM működési alapelveit és ellenállt a rendszer életbelépésének, látván annak teljes antidemokratizmusát, sőt zsarnoki lehetőségeit. Azt mondták akkor: mi egymilliárd eurót kapunk nettó, viszont ezek után 13 milliárd euróért vagyunk felelősek, ha éppen olyan döntést hoznak az ESM-ben.

Tudják, mi lett a következmény? Az Iveta Radicová vezette kormány néhány napon belül megbukott. Mind az EU, mind az ESM vezetése erőiesen fellépett az ellenálló kormánnyal szemben, s akaratuk erősebbnek bizonyult az ellenállóknál. Tizenkét év telt el az ESM megalakítása óta, s azóta – persze sok ok miatt – az európaiak életszínvonala nagyot zuhant.

Összefoglalva: Mario Draghi mind az EKB élén, mind az ESM kapcsán már bizonyított. Bizonyította, hogy nem az európai polgárok érdekeit tekinti elsődlegesnek, hanem a nagybankok és bankárok érdekeit – hiszen ő is közülük tartozik, közülük való, az ő emberük. Azt hiszem, ezt Ursula von der Leyen tudja. Neki csak az a fontos igazán, hogy Orbán Viktor versenyképességi csomagját, a budapesti nyilatkozatot ténylegesen ne tartsa be és ne vegye komolyan az unió, hiszen az nem az ő kutyájuk kölyke. Nekik Draghi kell.

Nekünk pedig 2025-ben az egyik legnagyobb küzdelmünk éppen az lesz, hogy ne a Draghi-féle terápia váljon uralkodóvá az unióban – mert akkor vége az uniónak és nekünk is –, hanem az Orbán Viktor által november nálunk kezdeményezett realista, józan budapesti nyilatkozat. Draghi terve és a budapesti nyilatkozat összecsapásának éve is lesz tehát 2025, és a tét óriási.

Itt tartunk, az unió zuhan az Egyesült Államok ölébe, valamint a gazdasági csúszásba, hacsak a Patrióták és Donald Trump nem ment meg minket. De ez sem lesz pofonegyszerű. Ceterum censeo: ebből az unióból nekem elegendő van.

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
